

VECKOBLADET

2013:8

130308

LÖRDAGSMUSIK

Helgeandskyrkan

9 mars kl 17

Dalby kammarkör

Anita Andersson, dirigent

DOC LOUNGE 12 MARS

“Niaqornat is a place of extremes– we move from midnight sun to midday darkness, the young craft shaman symbols and also surf the internet, but at it’s heart this is a story of traditional communities world over.”

VILLAGE AT THE END OF THE WORLD

av Sarah Gavron / Denmark, UK / 2012

LIVE: Albin Johansson från PAL gästar för kvällen.

Albin Johansson är en mångsysslade musiker som senaste året syns med olika Malmö-artister som Edda Magnason, Big Fox och Solander. Han är också låtskapare under pseudonymen Pal och orgelspelare i psykedeliska rockbandet Madmans Moustache.

[LYSSNA: Albin Johansson](#)

Livet som tonåring är tufft, framförallt när man är den enda tonåringen i en ort med 59 invånare belägen i en avlägsen del av Grönland. Vid världens ände, i det lilla samhället Niaquornat beläget på Grönland, lever och verkar tonåringen Lars. Lars vardag inkluderar en daglig kamp mot nedläggning av fiskfabriken, smältande is, minskande befolkning,

permanent arbetslöshet och en regering som varken orkar eller vill bry sig. När allt börjar te sig alltmer hopplöst och tonåringens rastlösa själ oroligt kliar börjar Lars planera sin flykt. Dokumentären 'Village at the End of the World' visar på de problem som drabbar små, naturligt utsatta, orter på avlägsna platser. Med ett magiskt landskap som kuliss skildras en karg vardag att förundras över och samtidigt känna igen sig i.

MAT&BAR: Ät din middag på Doc Lounge. Vi serverar alltid en vegetarisk soppa med bröd för 69 kr och i baren säljs det också vin, öl, kaffe, snacks mm.

TID: Kassan öppnar 19.00 / Film ca. 20.00

PRIS: 80kr / Student 60kr / GULDKORT (fri entré hela våren) 300kr

HELGEANDS FÖRSAMLINGSGÅRD: CAFÉ TORSDAG 14 MARS KL 13

Per Arne Joelsson, biskopens kaplan och tidigare församlingspräst i Helgeands församling gör en "vandring" genom Helgeandskyrkan.

Han berättar om kyrkans utsmyckningar och kanske en och annan anekdot från sin tid som församlingspräst i Helgeand.

VECKANS CITAT

Konkurrensutsättningen av skolan är den största sociala katastrofen i svensk efterkrigshistoria och det har skett med Socialdemokraternas medverkan

Carl Tham i Dagens Arena 13-03-07

SAXAT UR EXPRESSENS LEDARE 6 MARS

Jämfört med andra länder är Sverige något av ett Vilda Västern i fråga om vinster i välfärden. Det gäller i synnerhet skolan. **De flesta länder tycker nämligen att skolan är alldeles för viktig för att spela rysk roulett med. Norge, exempelvis, tillåter aktiebolag, men inte att vinster förs ut ur verksamheten.**

I Danmark är aktiebolag i princip förbjudna, ingen får äga mer än en skola och alla medel ska plöjas ner i undervisningen.

I Finland är vinstsyfte förbjudet och en friskola får bara startas om den erbjuder en

utbildning som det anses finnas behov av just då och där.

I Sverige utgår politikerna mer från företagets intressen än från ”kundernas”. De människor som är beroende av välfärdstjänster får anpassa sig.

Ann-Charlotte Marteus, ledarskribent

INTERNATIONELLA KVINNODAGEN

Jämställdhet och feminism är en fråga som engagerar över parti- och blockgränser. Såväl kvinnor som män, svart som vit, straight som gay, fattig som rik tjänar på feminism. Därför arrangerar Miljöpartiet i Lund, Centerkvinnorna och Demokratisk Vänster en gemensam manifestation den 8 mars för att visa på att feminism och jämställdhet är för alla.

Manifestationens tema blir därför **Feminism is for everybody!**

Kom till Stortorget och visa ditt engagemang för jämställdhetsfrågor oavsett vilken politisk tillhörighet eller brist på tillhörighet du har!

Manifestationen med tal och musik börjar kl 17:00, men vi finns på plats på torget redan från kl 16:00 för att kunna diskutera på vilket sätt jämställdhet och feminism är viktigt för dig"

Kräv en förändring!

Det är en mänsklig rättighet att få bestämma över sin egen kropp. Men den rätten ifrågasätts och kränks ofta runt om i världen i dag. Många gånger är följderna fruktansvärda, framför allt för flickor och kvinnor.

Våldtäkt är vanligt världen över. Osäkra aborter leder till tiotusentals dödsfall varje år. Och årligen dör hundratusentals kvinnor för att de inte fått vård i samband med graviditet och förlossning. Brist på jämställdhet och dålig tillgång till preventivmedel och information är några av de bakomliggande orsakerna.

Det här vägrar vi acceptera. Snart möts ledarna för de 179 länder som för nära 20 år sedan lovade stärka de sexuella och reproduktiva rättigheterna. Var med och ställ dem till svars! Tillsammans kan vi försvara det centrala i varje människas liv: rätten att själv bestämma.

AGERA NU ▶

En flickas berättelse

Nojoud Mohammed Ali Nasser från Jemen blev som 8-åring bortgift med en 30-årig man. "Varje gång jag ville leka på gårdsplanen slog han mig och sa åt mig att gå in till sovrummet med honom." En dag i april 2008 lyckades Nojoud rymma hemifrån. Hon kontaktade en domstol där hon bad om hjälp för att få skilja sig och tilldelades en advokat. Domstolen upphävde äktenskapet.

[Läs mer »](#)

HUGO CHAVEZ

Hugo Chavez är död och sörjs av många människor. Han försökte det nästan omöjliga: att låta Venezuelas fattiga få del av oljerikedomarna. Han bytte olja mot tusentals läkare från Cuba som tog plats på de nyöppnade klinikerna. Han organiserade ett solidariskt Latinamerika som kunde stå upp mot USA och han blev så klart hatad och motarbetad av alla dem som stödjer och hyllar USA:s politik, och de är många, både i Venezuela och Sverige

Chavez var inte en god administratör eller helgjuten statsledare. Nej, han schabblade bort en massa pengar på udda projekt, och Venezuelas ekonomi mår sedan länge inte särskilt bra. Han var heller inte så fin i kanten mot den medelklass som förr kunde gotta sig åt överflödet från oljeinkomsterna och som med USA:s hjälp gjorde ett allvarligt kupp försök för några år sen

Det hade förstås varit bra om Chavez hade varit en riktig ljusgestalt, en sån som sätter yttrandefriheten och de demokratiska rättigheterna högst av allt i alla lägen, Nu var han en gammal militär som förvisso inte förföljde några olik tänkande, men som nog inte levde upp till Folkpartiets ideal, inte olik Fidel Castro på Cuba, en av hans vänner. Han förstatligade oljebolagen och blev snabbt ovän med kapitalets stora TV-bolag och dagstidningar. Som svensk socialist kände jag mig rätt främmande för honom när han i ett nästan två timmars tal i Köpenhamn härom året talade om Venezuela och världen. Då var Evo Morales från Bolivia

mycket mer tilltalande, inte så bombastisk och stor i käften. Men det är inte oss Chavez var ledare för.

Chavez är värd att hyllas därför att han försökt lyfta sitt lands befolkning ur fattigdom och beroende. Det hade närmast varit skamligt om han hade hyllats av Carl Bildt vid sin död. Nu fick han några överseende ord och det var vad man kunde vänta. Det var länge sen vi hade en Palme som ibland kunde säga något viktigt vid sådan här tillfällen. Men den svenska politiska offentligheten ägnar sig sedan länge åt att ställa in sig hos den makt Chavez ville frigöra sig ifrån. Vi andra minns en folkledare.

Sten H.

Venezuelas president Hugo Chavez är död. Latinamerikas folk sörjer. Den amerikanska tidningen The Washington Post sammanfattar hans gärning i få ord:

”En begåvad, karismatisk talare med god förmåga att kommunicera med de fattiga massorna. Hugo Chavez lyckades få stöd i en rad folkomröstningar som skapade en ny konstitution och tillät honom att ta kontroll över alla viktiga institutioner – från lagstiftning till det statliga oljebolaget”.

Han hade inte bara förmåga att kommunicera. Han fick de fattigas stöd och kunde därför revolutionera deras liv genom att ge dem tillgång till social välfärd och skolor i ett land som tidigare plågats av de rikas klassdiktatur. Hans betydelse för den latinamerikanska vänstervågen kan knappast överskattas.

Demokratisk vänster planerar att sätta fokus på Kuba och Venezuela första maj.

Gunnar Stensson

BORGERLIGT NEJ TILL CYKELPRIORITERADE GATOR AV ULF NYMARK

De borgerliga i Lund säger nej till att ge större framkomlighet och bättre komfort på Lunds gator och vägar. Det blev resultatet av en omröstning i kommunstyrelsen i onsdags.

Lunds kommun har fått den statliga sk Cyklingsutredningen på remiss. Bland de mest framträdande och nyskapande förslagen i utredningen är dels att det ska ges möjlighet att införa cykelgator, dels att det för korsande fordonstrafik ska bli väjningsplikt på cykelöverfarter. Alltså att det i princip ska gälla samma regler vid cykelöverfarter som i dag gäller vid övergångsställen.

Cykelgata

En cykelgata ska enligt utredningens förslag vara en gata där bilister måste anpassa sin hastighet till cyklisternas och där fordon som ska korsa eller köra in på cykelgatan ska ha väjningsplikt. Enklare uttryckt: en cykelgata skulle bli en huvudled för cyklisterna. Men det tyckte nu de borgerliga var att gå för långt. De sa ja till begreppet cykelgata, men vill inte ha den som huvudled. En cykelgata skulle därmed i det borgerliga konceptet enbart skilja sig från vilken bilgata som helst genom att bilisterna skulle anpassa sig till cyklisternas hastighet. En sådan "cykelgata" blir inte ens värd namnet.

Bilisters väjningsplikt vid cykelöverfarter

Även när det gäller införandet av bilisters väjningsplikt vid cykelöverfarter sa borgarna stopp och belägg. Jodå, sa man först, väjningsplikt vid cykelöverfarter är bra. Men i samma andetag lade man till: vi vill behålla den regel i Trafikförordningen som bara ger ett visst företräde för cyklisterna i två speciella fall av cykelöverfarter: då bilister kör ut ur en rondell eller svänger till höger över en cykelöverfart. Vad de borgerliga gjorde var alltså att först säga ja till väjningsplikt och i nästa andetag ta tillbaka detta ja.

Enad opposition vill prioritera cyklismen

Den samlade oppositionen sa på förslag från Miljöpartiet ja till både cykelgata och de nya reglerna vid cykelöverfarter. De rödgröna ville dessutom, också på förslag från MP, gå längre än utredningen på flera punkter. Dels ville oppositionen ha en uppluckring av den paragraf i Trafikförordningen som reglerar cyklisters skyldighet att lämna företräde för korsande fordon varje gång cyklistens lämnar en cykelbana, dvs i princip i varje gatukors (där den inte finns annan reglering), dels ville man upphäva förbudet mot att cykla på gata om det fanns cykelbana. Just dessa två bestämmelser är grundpelarna i den juridiska diskrimineringen av cyklisterna i trafiksystemet. Som slutkläm på oppositionens förslag yrkade man på att Lunds kommun skulle förespråka förbud för mopeder på cykelbanor.

Men givetvis sa den borgerliga majoriteten nej även till dessa rödgröna förslag. I borgarnas Lund slår man till både handbroms och fotbroms för cyklisterna, medan man uppmuntrar bilisterna att gasa på. Så är det i bilkommunen Lund.

SAMARBETET: ”IN MED FÖRNYBART- UT MED KÄRNKRAFT”

AV SVEN-HUGO MATTSSON

Det har bildats en ny aktionsgrupp som heter: ”Samarbetet, in med förnybart – ut med kärnkraft”.

Dess första uppgift är att genomföra en aktion på Stortorget i Lund dygnet mellan klockan 10.00 onsdagen 20 mars till samma tid den 21:e. Hela dygnet alltså, även på natten.

Utgångspunkten för gruppen är Maj Wechselmanns film ”Världens säkraste kärnkraftverk”. Det var när filmen visades på Kino som gruppen bildades. Filmen utgår från katastrofen i Fukushima men även hur osäkra de svenska kärnkraftsverken är.

Planeringen inför aktionen på Stortorget pågår, observera att det är vårdagjämning den 20 mars, så dagen är väl vald, vi går mot ljuset mot det förnybara. Hela dygnet då, natten igenom. Gruppen består av både partier och andra organisationer. Miljöpartiet, Vänsterpartiet, Demokratisk Vänster, Svenska Kvinnors Vänsterförbund, ABF med flera. Flera talare kommer att vidtalas för en appell.

Jag tycker det är intressant att Maj Wechselmann har fått upp frågan om kärnkraften på banan igen. Men kärnkraften visar tydligare och tydligare vilken absurd energikälla det är. Fukushima då, en helt oacceptabel händelse där människor får lämna sina hem och, precis som Tjernobyl, kommer människor att få strålskador. Vi vet nu också att rivning av kärnkraften blir dyrare än vad man tidigare trott, man beräknar nu att det kommer att bli fem gånger dyrare. Och hur mycket dyrare kommer det att bli för att få en ”säker” slutförvaring?

Gruppen, in med förnybart, menar att kärnkraften kan fasa ut inom 10 år. Det är samma årtal som ”Folkkampanjen mot atomkraft” hade. Då, vid folkomröstningen, 1980, fanns bara sex verk mot tio nu. Men å andra sidan kommer den förnybara energin nu med kraft.

JÄRNVÄGSSTATION, INTE SPÅRVÄGSHÅLLPLATS AV STEN HENRIKSSON

Sedan månader pågår en diskussion om en kommande spårväg ska gå diagonalt över Clemenstorget eller ej. Det är en i sammanhanget mindre intressant fråga som distraherar en seriös debatt. Det är utmärkt om det kan byggas spårväg i Lund, men det är ännu ingen som har sagt var pengarna ska komma ifrån och det kan dröja tio år innan de är på plats. Lunds investeringar tillhör inte de mest angelägna i landet.

Nej, det som är viktigt för oss i Lund nu är järnvägs- och busstationen. I båda de förslag som framförts är stationen på väg mot Kung Oscars bro. Den ska flyttas flera hundra meter norrut. Varför? Med all säkerhet för att fastighetsbolaget Jernhusen vill ha utrymme för sina kommersiella projekt. Det är många som tror att Jernhusen intresserar sig för järnvägstrafik. Frågar man Jernhusen säger de mycket tydligt att de är ett fastighetsbolag. Ett fastighetsbolag som fick landets stationsbyggnader att schackra med och en hel del mark. Jernhusen bryr sig inte om järnvägar utan om mark. T.ex lyfte de inte ett finger när SJ:s biljettförsäljning i Lund lades ner. När halva stationshallen på Stockholm C är upptagen av reklamjippon så att resenärerna får stå och trängas i andra halvan så är det Jernhusen som är på gång.

I de två alternativ som har framförts är den existerande stationsbyggnaden i Lund inte nämnd. Ska den rivas? Troligen inte, vad Jernhusen bespetsar sig på är säkert att där ska det bli restauranger. Centralt läge, tjusiga byggnader i gammal stil. Då låter man hellre riva delar

av Godsmagasinet och bygger in det gamla tullhuset i en tvångströja av nya byggnader – det blir så groteskt att det nästan vore bättre att riva det. Det nya resecentrum man vill ha blir en stor blaffa ut mot Clemenstorget och ska väl rymma nya butiker, vilket kanske inte är vad Lund behöver mest. Ett hotell är visst också tänkt att ingå.

Men som sagt: alla tycks låtsas som om spåren snett över Clemenstorget är den stora frågan. Jag förstår inte det. De nerklippta träd som finns på torget blir i huvudsak kvar. De som skulle stryka med kan man ha eller mista. Där är tillräckligt många kvar för att ge grönska. Man splittrar torget visuellt och fysiskt, men det verkar ingen bry sig om. Cykelparkeringarna minskar.

Det som är dåligt med båda förslagen är att de flyttar en av Lunds centrala punkter långt bort från centrala stan. I diagonalförslaget tillåts dessutom resecentrum bli stort och ta plats ut mot torget. Argumentet att i det andra förslaget kommer spårvagnarna att gnissla i kurvan går inte ta allvarligt. Enligt min mening är diagonalförslaget det minst acceptabla, Men vad man skulle vilja se är förslag som tar vara på Godsmagasinet och håller nere Jernhusens kommersiella intressen genom att använda det stationshus vi redan har. Sen kan man lämna öppet hur spårvagnen ska ansluta om kanske tio år. Det behöver vi inte låsa oss vid nu. Det är orimligt att nu tvinga fram ett ställningstagande mellan två dåliga alternativ. En majoritet av resenärer ska inte till Brunnsberg utan är gående och cyklande och bussresande. Låt oss ta hand om spårvägsresenärerna när det blir aktuellt. Jag hoppas att V:s kommunalpolitiker inte faller undan för Jernhusen.

VID FRUKOSTBORDET AV ASCH

Nedanstående text var avsedd för förra numret men tyvärr så var den på rymmen i cyberrymden ett tag. Den var såklart aktuellare då men filmen förtjänar att kommas ihåg länge.

Så vann alltså Searching for Sugarman den stora utmärkelsen. Kul tycker jag. I veckan innan hörde jag två kritiska inlägg mot filmen. Den första var att ifrågasätta filmens sanningshalt eftersom Rodrigues faktiskt hade varit i Australien efter sin första Sydafrikaturne och alltså inte varit bortglömd hela tiden. Kritikern tyckte att hela storyn blev lögnaktig eftersom den undanhållit en för en musikers karriär så viktig händelse. Jo, det kanske kunde ha nämnts, men jag kan inte se att det är så allvarligt. Historier måste ju förenklas.

Den andra kritiken var att filmen skulle hävda att Rodrigues musik varit viktig i kampen mot apartheid. Det är naturligtvis en överdrift, men framfördes i filmen om jag minns rätt, som en personlig erfarenhet av ett av Rodrigues gamla fans. För de vita ungdomar som kände sig instängda i apartheids kalvinistiska moral och patriarkala samhälle och som ville vara lite hippie, blev Rodrigues en idol och frihetssymbol.

Rodrigues texter är ju knappast revolutionära på annat vis än att de har ett konsekvent underifrånperspektiv och en poetisk kraft. Den sydafrikanska radion svartlistade några av sångerna (Sugarman, om knarklangaren och I wonder, där killen frågar ut sin tjej om hennes sexuella erfarenheter), men spelade andra. Däremot lär nu media på många håll ha odlat myten om sångernas roll i motståndet mot apartheid.

En sydafrikansk man, nu i sjuttioårsåldern, skriver på nätet, "Vi hade rätt!", och syftar på att

de sydafrikanska ungdomarna upptäckte kvaliteten i sångerna och tog Rodrigues till sitt hjärta medan deras samtida amerikanska ungdomar inte gjorde det. Han tror att amerikanerna förblev döva av rasism, kanske omedveten men ändå. Samma förklaring Rodriguez misslyckande där har en amerikansk vän här i Lund framfört. Den gamla sydafrikanska hippien skriver att dom var säkert inte mindre rasistiska, men för ovetande om mexikansk invandring till USA för att klassa Rodrigues som någon annan än en av dem.

När jag såg filmen reagerade jag på att publiken på Rodrigues konsert i Kapstaden var helt vit. Jag mailade en kollega sen mitt samarbete i Kapstaden och frågade. Hon diskuterade med sin man som vuxit upp i en stadsdel med afrikaanstalande färgad befolkning. Han var väl något för ung men kände väl till Rodríguez. För den stora svarta majoritetsbefolkningen var han däremot troligtvis helt okänd. De hade sin musik och motståndskultur. Här i Lund fick vi på åttiotalet besök av musik och dansgruppen Amandla, som bestod av svarta ungdomar som flytt sitt hemland. Om deras besök som till del organiserades av Jaja Apalraju och mig har jag många historier, men de får jag berätta en annan gång.

SVAN STÖRTAD AV GUNNAR STENSSON

Den långa dammen speglar himlen och strandens pilar. I det klara ljuset är det äntligen, efter en lång grå period, möjligt att se sammetskiftningarna på gräsandens gröna huvud och den gula stjärnan i pannan på bläsandens purpurröda. Den svartvita viggen viftar med sin fräcka lilla nackfjäder.

De här fåfångligheterna tillhör förstås den manliga utstyrseln. Hönorna är bruna eller svarta och svåra att särskilja.

En ensam svan flyger upp långt borta i dammens andra ände. Med långsamma, susande vingslag förflyttar den sig några hundra meter och glider sedan ner på vattenytan igen. Kanske den får vara ifred här.

Men nej! I samma ögonblick händer något längst bort i dammen, där ett lysande vitt svanpar vilar. Vattnet skvätter när svanhanens vingar slår mot ytan, nu får den upp farten, klatschar med svarta fötter mot vattnet och stiger några decimeter. Den långa halsen är rakt framsträckt, med huvud och näbb, som en spjutpets.

Den ensamma svanen skyndar sig att fly vidare långt innan angriparen når fram. Starka vingar lyfter den tunga kroppen, den stiger snabbt mot morgonsolen och försvinner över järnvägsbron med dess blänkande ledningar.

Rivalen lugnar sig genast, landar och simmar avspänt tillbaka till sin gemål, som möter honom.

Svanhanne kämpar mot svanhanne, inom den egna gruppen, inte mot andra fåglar. De kan hota och skrämman varandra men knappast orsaka skada. Eller?

Jo en gång, en kall vårvinter, när dammen var täckt av issörja, såg jag en stor svan försöka kväva en mindre genom att pressa ner den under vattenytan. Följande dag låg en död svan vid strandkanten med den långa halsen vajande under vattnet.

Jag går vidare österut och närmar mig järnvägsbron. Något stort vitt ligger vid stigen. En svan med lång hals och svarta fötter. Död, alltså mjuk, alldeles stilla och utan synbara skador.

Jag har sett det ett par gånger tidigare år. Svanar som flugit upp från dammarna och stigit brant när de närmast sig järnvägsbron och sedan antingen inte förmått stiga högt nog eller helt enkelt inte sett metalledningarna, utan i hög fart flugit rakt på dem med sina tunga kroppar och störtat, troligen döda redan innan de nått marken.

Det är inte den svan jag nyss sett. Men kanske är det en flyende svan tidigare samma dag eller föregående dag som jagats, stigit över järnvägsbron och bländad av solen kolliderat med ledningarna.

Nu ligger den i det gula fjolårsgräset. Långt borta flyter svanparet på den blå vattenytan.

FOTBOLL OCH APARTHEID AV GUNNAR STENSSON

Europamästerskapen i fotboll för spelare under 21 spelas i Israel mellan 15 juni och 28 juni.

Är det rimligt att anförtro värdskapet för en internationell fotbollsturnering till en nation som bombar idrottsarenor i Gaza och fängslar palestinska fotbollsspelare? Är det rimligt att förlägga turneringen till ett land vars polis nattetid hämtar palestinska barn i deras hem, binder deras händer och för dem till polisens förhørslokaler?

Och om beslutet att förlägga turneringen till Israel nu är fattat, är det då rimligt att delta i turneringen? Debatten har nått och jämt börjat. Argumenten mot deltagande kommer att få ökad tyngd de närmaste månaderna.

Henning Mankell har sin ståndpunkt klar. ”Det är fel att spela fotboll i Israel av samma skäl som det hade varit fel att spela fotboll i Sydafrika under apartheidregimen.”

Sionismen, som uppstod som en befrielseideologi, har de senaste decennierna förvanskats till en rasistisk och teokratisk ideologi som hävdar det judiska folkets ensamrätt till allt land som omnämns som israeliskt i Gamla Testamentet. Sionismen låg till grund för Netanyahus politik fram till valet nyligen. Netanyahu har fått ytterligare några dagar på sig att bilda ny regering.

Samtidigt planeras en jippobetonad motsvarighet till Europamästerskapen: Europas författarlag ska spela mot varandra i Haifa. Storbritannien har tackat nej. Norge har tackat nej. Sverige däremot skickar ett lag med Fredrik Ekelund som lagkapten. Det är svårt att tänka sig något orimligare.

Men allt är inte nattsvart och omdömeslöst. Sveriges riksdag slöt i onsdags ett värdskaftsavtal mellan Sveriges regering och Palestina. Den palestinska representationen i Stockholm får samma privilegier, immunitet, undantag och förmåner som andra ambassader.

DEMOKRATISK VÄNSTER AV SVEN-HUGO MATTSSON

Det är i dagarna sju år sedan Demokratisk Vänster såg dagens ljus. Jag vill minnas att vi satt ett gäng på John Bull och tog det formella beslutet att göra så. Det var samma dag som Sveriges herrar tog sitt andra OS-guld i ishockey, tv:n stod på och jag var nog bara halvt närvarande, i bägge aktiviteterna.

Vi kunde nu börja utforma en politik, fri från dogmer, fri från en partiledning. Jag vill inte

påstå att DV:s födelse innebar drag under galoscherna, för att uttrycka mig grevligt. Men vi blev snabbt några tiotal medlemmar. Vi fick in, genom gåvor, lån och medlemsavgifte, så mycket pengar till valrörelsen, att vi häpnade. Vi kunde genomföra en god valrörelse. Genom gott arbete fick vi ut valbroschyrer till ca hälften av hushållen i Lund.

Valet 2006

Vi fick ett mandat vid valet 2006, jag hade nog förväntningar på ett något högre röstetal, men vi fick åtminstone ett mandat och kunde fortsätta. Och som vi fortsatte, som alltid när ett nytt parti kommer in blir debatten bredare. DV lade massor med motioner och interpellationer, frågan om hemlösheten diskuterades livligare än tidigare. Miljöfrågorna fick en ny dimension, det rödgröna arbetet stärktes.

Verksamheten breddades, DV ordnade en massa seminarier med utgångspunkt från de fyra ben vi stod. Möten om jämställdhet, internationell solidaritet, miljön och så vidare. Vi hade ambitioner att anordna möten i alla Lunds stadsdelar, vi bjöd in andra organisationer. Allt gick uppåt. (Här kan jag inflika att vi i vår skall ha ett möte med författaren Nina Björk, under rubriken från hennes bok "Lyckliga i alla sina dagar", håll utkik).

Valet 2010

För mig blev valet 2010 en besvikelse. Vi var nu betydligt mer kända än vid valet 2006 och kunde genomföra en komplett valrörelse, trots en begränsad numerär. Jag hade nog räknat med att DV skulle ta två mandat här. För det hade vi behövt ungefär dubbelt så många röster som vid valet 2006, vi hade behövt nästan fyra procent jämfört med 1.8 procent 2006. Så trots en uppgång kände jag besvikelse. Det var nog här någonstans luften gick ur partiet, så kände jag det. Återigen fick vi jobba utan att ha så mycket att säga till om. Återigen var vi utstängda från de flest nämnder och i de viktigaste hade vi bara ersättarplatser. Lägg till det att vi, de rödgröna, fortsatt var i minoritet.

Nu

Redan för ett år sedan fanns en motion till DV:s årsmöte om att lägga ner verksamheten, dock med utgångspunkten att gå in i Vänsterpartiet. Nu har ju aldrig detta varit på agendan, DV är faktiskt inte en avknoppning av Vänsterpartiet. Visst är det många av oss som har ett förflutet i V, men bara så. De flesta av DV:s medlemmar har aldrig varit med i V, det finns en form av missuppfattning här.

Sen dess har vi haft ett möte, i höstas, med frågan om vi skall ställa upp i valet 2014. Frågan är om vi har personella tillgångar för att klara en valrörelse. Resultatet av mötet blev att vi bordlade frågan till årsmötet som hålls 19 mars. Sen dess har vi haft ytterligare ett möte där vi ordentligt diskuterade frågan, på ett styrelsemöte i februari, där alla medlemmar var inbjudna. Men som sagt avgörandet sker 19 mars.

DV har tillräckligt med pengar för att ställa upp i valet, vi har en lokal, vi har massor med erfarenhet för att genomföra ett val, så infrastrukturen finns där.

Men verksamheten och antalet medlemmar har gått ner dramatiskt på senare tid. Det är länge sen vi hade ett appellmöte, det är ännu längre sedan vi var ute i en stadsdel och presenterade oss. Det blir nog inte så att vi kommer att visa oss i alla stadsdelar. Medlemsantalet har gått ner från 40 till en bit under 30. Vi befinner oss i det läget där partimedlemmarnas genomsnittålder blir ett år högre för varje år. Vi befinner oss i det läget där medlemmarna blir färre, av tidens obönhörliga gång, därför att vi inte blir fler, därför att ungdomar inte lockas av ett parti som bara ställer upp i kommunalvalet. Faktum är att vi blir

mer än ett år äldre per år eftersom några yngre har försvunnit. Faktum är att de som har ett uppdrag i DV, närmar sig 65 år i snitt. Från fel håll dessutom som Marx hade uttryckt det, Groucho då, inte Karl.

Årsmötet

På årsmötet kommer frågan upp, igen, om DV skall ställa upp i valet nästa år. Vi kan så klart bordlägga frågan en gång till, men jag tror att det vore olyckligt eftersom vi nog snabbt måste ta ett beslut för att diskutera hur vi skall gå vidare. Det är alltså inte frågan om att lägga ner DV. Så, du som bryr dig, kom på årsmötet, alla är välkomna, det är dock bara partimedlemmar som får rösta.

OPINIONEN VÄXER MOT VINST/STÖLD AV GUNNAR STENSSON

Vinsterna i välfärden är en bra valfråga för oppositionen, påpekade vi i förra VB. Enligt den fackliga tankesmedjan "Katalys" är sex procent av alliansväljarna så kritiska till vinst att de skulle kunna vinnas över till de rödgröna om de presenterar ett effektivt förslag att stoppa eller reglera vinstläckaget ur välfärden. Det skulle innebära slutet för den moderata dominansen. Då finge vi äntligen se ett solidariskt Sverige.

Peter Norman, ordförande i den moderata arbetsgruppen "Trygg tillsammans" väckte uppståndelse när han i en debattartikel nyligen fastslog: "Vi väljer att inte föreslå att lagen om valfrihet bör bli obligatorisk." Peter Norman skriver också: "Vissa utförare åsidosätter kvalitén för vinster."

Den moderata arbetsgruppen har upptäckt samma faktum som "Katalys". Det finns många alliansväljare som är så kritiska mot vinst i välfärd och skola att de kan gå över till de rödgröna. Det skulle innebära slutet på Moderaternas maktinnehav.

LOV, lagen om valfrihet, syftar till att tvinga alla kommuner att släppa in vinstdrivande riskkapitalbolag i vård och skola. Den moderata arbetsgruppen har till sin förfäran upptäckt paradoxen i uttrycket tvång till valfrihet.

Lund behövde inte tvingas. Här är girighetspartierna i majoritet. Men det kommer att bli möjligt att avskaffa LOV i Lund efter valet.

Peter Normans utspel väckte oro bland moderata vinstfundamentalister. De rusade om varandra och ropade "Jag förstår ingenting" (vilket ju också är en insikt).

Samma oro spreds bland de tre små allianspartierna. De två högerextrema, kristdemokraterna och centerpartisterna, tog genast passionerad ställning för frihetstvånget. De hoppas förstås vinna röster från den moderata fundamentalistfalangen.

Ett exempel på grotesk girighet rapporterades i SVT 4/3. Friskole-bolaget JWA Holding AB försatte utan förvarning Idrottsgymnasiet i Karlstad i konkurs inför vårterminens början. All personal sades upp med omedelbar verkan. Eleverna måste välja nya skolor. 10 anställda och 55 elever berörs. Kommunen har varnat för överetablering av skolor. Skolchefen Staffan Sjölund säger: "Det är oerhört olyckligt för eleverna, föräldrarna och personalen."

Konkursen innebär stora kostnader för kommunen som måste reparera de skador

Idrottsgymnasiets ägare Jan Walther vållat. Han parasiterar in i det sista på elever och lärare och skattebetalare i Karlstad.

Jan Walther

JWA Holding hade en vinst efter finansnetto 2001-2008 på 56 miljoner kronor. Av det har 17 miljoner utdelats till ägaren Jan Walther.

Så det hade varit möjligt att fortsätta att driva skolan allra minst till sommarlovet. Flera elever hade bara en termin kvar till studenten. Jan Walthers frihet att exploatera borde ersättas med tvång till samhällsansvar.

Den gode Jan Walther (se bilden) trixade lite (helt legalt, lagen tjänar exploatörerna) före konkursen. Han ombildade JWA Holding till fem separata bolag, ett för var skola. Han var själv VD och huvudägare i vart och ett av dem. På det sättet kunde han göra konkurs i en skola utan att det övriga kapitalet berördes.

Det kommer kanske fler konkurser. De hotade skolorna är Nacka Enskilda Gymnasium, Västerås Idrottsgymnasium, Mörby Gymnasium och Karlskoga Idrottsgymnasium.

Det är klart att Peter Norman på grund av den växande opinionen mot vinst i välfärden till varje pris vill undvika att Moderaterna förknippas med sådana ”entreprenörer” och en politik som tvingar kommunerna att te emot dem genom en obligatorisk lag om LOV.

Annie Lööf däremot gillar ju driftiga entreprenörer och KD har en vana att hyckla omtanke om människorna samtidigt som svindlare belönas.

Opinionen mot vinst växer. Det måste också Socialdemokraterna ta hänsyn till. Inför partikongressen i april pågår ett intensivt arbete att vinna stöd för ett nej till vinst bland ombuden. Alla partier måste ta hänsyn till förskjutningar i folkopinionen. Politiken anpassas efter majoritetens åsikter. I frågan om vinst har S hittills varit pådrivande för att behålla vinsten i välfärden, som Magdalena Andersson så tydligt visade vid sitt besök i Malmö. Men vill väljarna annat så traskar partiet patrull.

I Lund finns flera fristående skolor, varav några på fallrepet. Inför skolvalet får vi hoppas att eleverna väljer de kommunala gymnasierna som garanterar kvalitet i undervisningen och kontinuitet.

En tid var det kanske så att ambitiösa och begåvade elever trodde sig ha fördel av att gå i vissa fristående skolor som satte högre betyg. Nu är det snarare lättlurade elever med svag

social bakgrund som hamnar där. Och då kan drabbas av samma öde som eleverna i Idrottsgymnasiet i Karlstad.

”Skapliga eller bra betyg i årskurs 9 minskar risken för tidig död, ohälsa och psykosociala problem som missbruk, självskadehandlingar, kriminalitet och försörjningsproblem” påpekar Socialstyrelsens generaldirektör Lars-Erik Holm i samband med sin presentation av rapporten ”Vård och omsorg om de placerade barnen”.

PS. Just när jag skrivit detta och satt mig att äta fick jag i radion höra att en fristående skola med floristutbildning i Uddevalla plötsligt lagts ner och att en flicka missat chansen att fullfölja sin utbildning.

Hennes pappa blev tillfrågad om vilka slutsatser man kunde dra. Han svarade att slutsatsen är, att man inte ska sätta sitt barn i en fristående skola. En ekonom påpekade att det är sådant man måste vara beredd på när man gjort skolan till en marknad.